

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handel med samt Opbevaring og Anvendelse af Gift og andre for Sundheden farlige Stoffer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2463 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

M. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjente m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2413 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende yderligere Regler for Tilvejebringelsen af Bygningsreglementer for Landdistrikter og Bygningsvedtægter for Købstæderne.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 889 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag.

Af Rasmussen:

Til § 1.

Paragraffen affattes saaledes:

Justitsministeriet bemyndiges til, naar vedkommende Sogneraad med Amtsraadets Samtykke derom andrager, ved Reglement at udvide helt eller delvis Bestemmelserne i den ved Justitsministeriets Befendtgørelse af 19de April 1890 kundgjorte Bygningslov for Frederiksberg Kommune til Landdistrikter eller Dele af samme.

Lovforslagets Paragraffer og det stillede Endringsforslag fattes til Forhandling under et.

Rasmussen: Jeg har det Haab, at dette Endringsforslag ikke skal møde Modstand fra nogen Side, da det jo aldeles ikke gaar ud paa at forandre Lovforslaget i dets Realitet, men kun paa i Stedet for at henvise til Loven af 1876 i selve Lovforslaget at optage Bestemmelsen i Loven af 1876. Jeg har den Tro derved at lette Forstaaelsen og Overfigten for Menigmand i Landet, og det tror jeg for saa vidt er hensigtsmæssigt, som det jo ikke er Jurister, men den store Befolkning, man skriver Love for. Naar vi skrive Love paa den Maade, at der i dem henvises til mange andre Love, saa er det for det første forbundet med større Uejlighed for dem, der skulle benytte Loven, og for det andet er det ikke givet, at enhver, selv om han faar fat i alle disse Love, har Evne og Forstand til ud af de mange Paragraffer i Lovene at drage, hvad der egentlig, juridisk set, er Lov paa det omhandlede Omraade. Derfor har jeg troet, at det var hensigtsmæssigt i Stedet for at henvise til Loven af 1876, hvilket jo atter medfører Henviisning til to forskellige Love af 1858, simpelt hen, hvad dog er Meningen, at udvide Bestemmelserne i Loven af